

Diplomová práce:

Organizace církví a židovské obce v Českém Těšíně v letech 1918-1930

Autor: Adriana Kopecká

Vedoucí práce: PhDr. Tomáš Petráček Ph.D.

Posudek vedoucího práce:

Autorka zvolila téma náročnější a zajímavější než bývají tradiční dějiny římsko-katolické farnosti v obci, kterou si badatel vybere zpravidla dle místa původu či současného bydliště. Adriana Kopecká se rozhodla podat obraz náboženské života v mimořádně pozoruhodné části České republiky, totiž Českého Těšína v počátcích První republiky. Způsobila si tím řadu potíží, s nimiž se při své práci musela vyrovnat. Těšínsko představuje po mnoha stránkách neobyčejně pestrý region: jazykově, národnostně i nábožensky. Navíc se v kritické době jednalo o jeho zařazení do československého či polského státu, současný Český Těšín je vlastně jen částí původního historického města. Přestože to velmi komplikovalo shromažďování pramenů, odvedla diplomantka pozoruhodný výkon a nevynechala snad jedinou stopu, své prameny musela skládat jako mozaiku po drobných částech. Přelomová doba se totiž týkala i náboženského a církevního života a dramatické události vznikání a zanikání různých kongregací nenechaly mnoho dokumentů, o které by se historik mohl opřít.

To se týká i samotné římsko-katolické církve, která neměla po rozdělení města k dispozici jediný farní kostel a musela urychleně dořešit otázky církevní správy. Autorka líčí proces přetvoření jezuitské rezidence na farní kostel a příslušné pokusy o začlenění města a obcí do struktur moravské církevní provincie. Rovněž ženské kongregace musely čelit organizačním problémům spojeným s rozpadem Rakouska-Uherska. Ačkoliv na území města se příliš neprojevovalo založení církve československé, působilo tu na deset církví a denominací a žili tu příslušníci dalších konfesí. I když autorka podává celkový přehled v Těšíně působících církví, na řadě míst poskytuje i hlubší vhled do života jednotlivých sborů. Pro nacionálně vypjaté poměry počátků republiky je symptomatické rozdělení evangelického sboru na českou, německou a polskou část.

Na straně výtek lze uvést podivné „dělení“ slov, které velmi znepríjemňuje četbu. Naopak impozantní je soupis pramenů a literatury a přímo vzorová je její naprostá konfesní nezaujatost a nepředpojatost.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 23.10. 2006

Tomáš Petráček